

Лутерова-та нѣжностъ ся проявява и въ отношенія-та му къмъ други-тѣ. Него го крайно отякчило когато, въ прѣслѣдваніе-то на дѣло-то си, той былъ принуденъ да гледа че ся изпълняватъ словеса-та Христовы, че проповѣдваніе-то на евангеліе-то ще все раздоры и между най-тѣсны пріатели. Тя го правила да бжде, въ цѣлый-тѣ си животъ, врагъ на гоненія-та, чувствителенъ уважителъ на чужды-тѣ свѣсти, и пріатель и защитникъ на людіе-тѣ, не само въ религіозны-тѣ имъ работы, но и въ всичко което ся относя до общественно-то и народно-то имъ благосостояніе. И, като по-нататъшно развитіе на истѣ-тѣ чертѣ, нѣжностъ-та му ся проявява и въ щедры-тѣ му волны помощи за бѣдны-тѣ, въ дълбокѣ-тѣ му обычь къмъ домашны-тѣ си, и въ нѣжниѣ-тѣ му добринѣ къмъ животны-тѣ.

Съ тѣзи нѣжностъ Лутеровѣ, обаче, была съединена съвършенна безстрашливость. Негова-та безстрашливость, обаче, не приличала на безстрашливость-тѣ на единъ безумень, който не знае що върши, нито на безстрашливость-тѣ на едного който малко му мысли за сѣтнинѣ, но на безстрашливость-тѣ на едного който ималъ здравы убѣжденія, който знаялъ силѣ-тѣ на истинѣ-тѣ, и който ся